

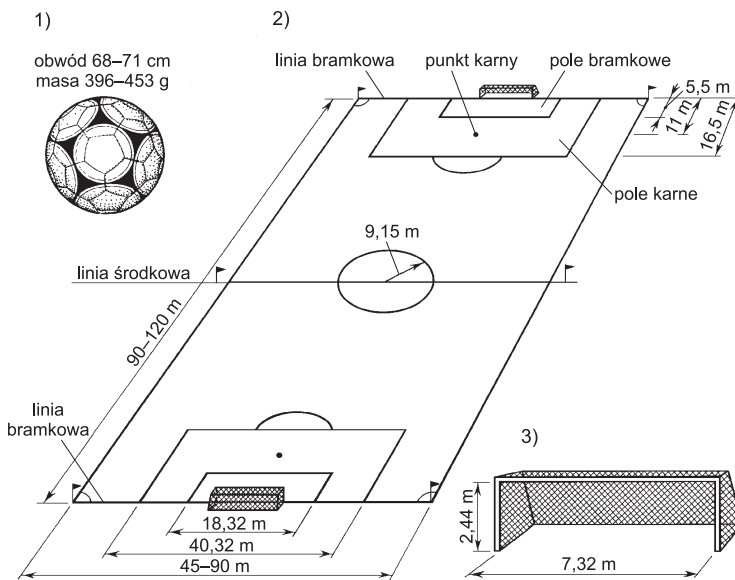
Mistrzowie olimpijscy w pięcioboju nowoczesnym, cd.

Rok	Mistrz	Kraj	Drużynowo
1960	F. Nemeth	Węgry	Węgry
1964	F. Török	Węgry	ZSRR
1968	B. Ferm	Szwecja	Węgry
1972	A. Balczó	Węgry	ZSRR
1976	J. Peciak	Polska	Wielka Brytania
1980	A. Starostin	ZSRR	ZSRR
1984	D. Masala	Włochy	Włochy
1988	J. Martinek	Węgry	Węgry
1992	A. Skrzypaszek	Polska	Polska
1996	A. Parygin	Kazachstan	–
2000	D. Swatkowski	Rosja	–
2000 (kobiety)	S. Cook	Wielka Brytania	–
2004	D. Moisiejew	Rosja	–
2004 (kobiety)	Z. Voros	Węgry	–

PIŁKA NOŻNA

piłka nożna (futbol), zespołowa gra sportowa rozgrywana na boisku przez 2 drużyny, której celem jest umieszczenie piłki w bramce przeciwnika za pomocą nóg, głowy lub innych części ciała (klatka piersiowa) z wyjątkiem rąk (rękami może łapać piłkę tylko bramkarz w obrębie pola karnego oraz są wykonywane wrzuty piłki z autu); zwycięża drużyna, która strzeli więcej goli. Każda drużyna składa się z 11 zawodników (w tym bramkarz); zasadniczy czas gry 2×45 minut; niekiedy w celu wyłonienia zwycięzcy dogrywki 2×25 minut lub do zdobycia decydującej bramki; od 1900 dyscyplina olimpijska; od 1930 są organizowane (co 4 lata) mistrzostwa świata; od 1916 mistrzostwa Ameryki Pd. (Copa America), od 1957 mistrzostwa Afryki (Puchar Narodów Afryki), od 1960 mistrzostwa Europy; najsłynniejsze rozgrywki klubowe to Puchar Wyzwolicielei (Copa Libertadores) w Ameryce Pd. oraz Puchar Mistrzów Krajowych — rozgrywany od 1955, przekształcony 1992 w Ligę Mistrzów, Puchar Zdobywców Pucharów (rozgrywany 1960–99) i Puchar UEFA (1958–72 rozgrywany jako Puchar Miast Targowych); od 1960 o Puchar Interkontynentalny walczą triumfatorzy turnieju o Copa Libertadores i Pucharu Europy; dużą popularnością cieszą się też rozgrywki ligowe w poszczególnych krajach.

Piłka nożna, boisko i sprzęt

1) piłka; 2) boisko; 3) bramka